de màrtir. Recentment una de les seves admiradores escrivia a un diari anglès: "Estic segura que si Rudolf Valentino no hagués estat tan sensible als crítics que li deien que era efeminat, encara viuria avui. El preu que ell pagà per la fama cinematogràfica fou la mort."

Comencen de formar-se llegendes; s'ha dit que tramet missatges pel mitjà de mèdiums. La seva antiga muller, Natatxa Rambova, diu que l'ha trobat en ple dia entre la multitud de Broadway.

"Tenia—diu Albert Valentino—una delicada decisió a prendre—. Havia de deixar el cos del meu germà així o bé portar-lo al seu país per al descans etern? Però quan vaig veure el que la gent l'estimava, la multitud que assistí al seu enterrament, vaig dir: Així va viure i treballar i aconseguí la fama. Ha de restar així."

¿Veieu, xicotes sanes d'esperit i de cos, a quins extrems pot portar aquesta propaganda desvergonyida? Ara la fama de Valentino continuarà perquè té un germà què (jell no ho volia pas, de cap manera!) s'ha fet operar el nas per assemblar-se més a Rudolf i continuar l'explotació a base; ja, familiar. Albert Valentino, heu llegit, té un fill que es deia Joan: quan sigui gran recollirà també l'herència del seu oncle. I mentrestant el vell Guglielm es podrirà oblidat, amb uns fills que li han abandonat miserablement el nom perquè un d'ells en descobrí un altre que li va donar més diners.

NOTES OFICIOSES

"LA DONA MARCADA"

Cap a l'any 1700, Boston es trobava regit per les més severes lleis del Puritanisme. La formosa Esther Pryune en més d'una ocasió havia estat corregida a causa de l'excessiva alegria de la seva joventut, perquè fins l'alegria de viure semblava un crim al rigorisme exacerbat del governador de la colònia.

El pastor Dinmensdale fou l'encarregat d'amonestar la noia, però les paraules de censura del jove pastor es convertien en carícies per a la sensibilitat d'Esther. El pastor és formós, i la seva veu inspirada per la clemència, té tendreses que commouen les més secretes fibres del cor de la dona.

Aviat Dinmensdale no sap resistir la dolça tendresa amb què l'implora. I ambdós, seduits per la meravellosa primavera, es donen a un amor secret en aquell país de rigor i de sospites. Designat per una missió a Londres, Dinmensdale vol casar-se amb Esther abans de marxar. Unió impossible, perquè ella estava ja casada contra la seva voluntat amb un famós cirurgià anglès desaparegut feia temps.

Han passat alguns mesos. Esther ha estat ennoblida per la maternitat i quan Dinmensdale torna la troba condemnada a la picota per adúltera, ensems que el marit absent ha tornat i endevina quin és el seu còmplice.

¿Què va a decidir en aquest anguniós procés, la justícia o la passió dels homes?...

TINDREM DOS CARNAVALS?

És molt possible que coincidint amb el Carnaval, s'estreni la magnífica pellícula de la First National "La Venus de Venècia", interpretada per Antoni Moreno i la deliciosa estrella Constance Talmadge. Aquesta darrera artista interpreta en aquesta pellícula un paper de lladre d'hotels que la porta a les situacions més còmiques i li permeten lluir totes les seves qualitats artístiques.

Una de les escenes més boniques d'aquesta pellícula és potser el Carnaval de Venècia, presentat amb enlluernadora fastuositat, balls, elegants, comparses de carrer, góndoles convertides en carrosses.

MAGDA EVANS

Abans que la nena prodigi Baby Peggy, vingués a admirar-nos amb la seva precocitat, abans del meravellós Jackie Coogan, del seu rival Franckie Darro, a més dels menuts herois que avui són tan freqüents en les pellícules, hi hagué una nena anomenada Magda Evans, les precocitats de la qual foren l'encís dels espectadors d'ara fa deu anys.

En fer-se més grandeta, la nena Magda hagué de deixar la pantalla per tal d'atendre a la seva educació i aquesta criatura que des d'aleshores restà quasi oblidada, torna ara a sortir per a renovar els seus èxits, en "El cadet més valent", al costat de Richard Barthelmess on fa el paper d'ingènua.

Magda Evans fou descoberta en aquesta segona etapa pel director de la First National, John S. Roberton, que compta també amb el descobriments de Nita Naldi, May Mc. Avoy i altres eminents figures de l'art cinematogràfic.

LES PEL·LICULES DE BOXA

Als Estats Units han posat una llei declarant il·legal el transport d'un Estat a l'altre de pellícules d'encontres de boxa.

Després del famós encontre Tunney-Dempsey, tots els empresaris de teatres determinaren trobar el mitjà de poder-les exhibir a llurs teatres legalment, però el propietari d'un teatre de Texas legalitzà la seva representació pagant una multa de 100 dòlars, mentre l'altre teatre, propietat de la Metro-Goldwyn-Mayer, combatí i guanyà el cas, i s'estalvià la multa. Ara l'altre home hauria desitjat no haver-se acusat delinqüent amb tanta pressa, ja que ell realment no havia violat la llei. El tribunal decidí que aquestes pellícules no podien ésser transportades per persones corrents, però sí pels propietaris de teatres, i que aquests no violaven la llei en exhibir-les.

NO TOT HA D'ESSER CINEMA

Moltes estrelles del cinema són competents en un altre art que no és el mut. Sobresurt entre aquestes Aileen Pringle, de la Metro-Goldwyn-Mayer, que és escriptora i crítica prominent. Li han ofert un càrrec com a editora de "Vanity Fair", una de les primeres revistes de la gent inculta i intel·ligent dels Estats Units, i una de les publicacions satíriques més importants.

CHARLIE CHAPLIN DIU QUE ELS FILMS SON PER A FER SENTIR

Charlie Chaplin, escriptor, director i protagonista de "El Circ", sosté que les pellícules han de fer sentir emocions i no limitar-se a parlar a la intel·ligència.

"En "El Cir"—diu—el mateix que en totes les meves pellícules, procuro que el públic senti, puix que no

OLYMPIA

AVUI i DEMA, tarda a dos quarts de cinc, i nit, a dos quarts de deu

ULTIMES PROJECCIONS de la grandiosa superproducció de la "Société des Cinéromans Films de France"

EL JUEU ERRANT

El sergent Dagobert i les dues orfenetes Rosa i Blanca Simón, principals intèrprets d'aquesta sensacional pellícula

A cada sessió finalitzarà l'espectacle amb la projecció de la pel·lícula de actualitat palpitant

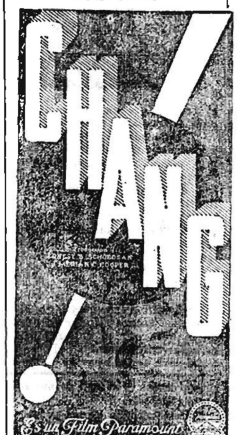
Enterrament de Blasco Ibáñez a França

NOTA: A pesar del llarg metratge d'aquesta novel·la cinematogràfica, es projectarà sencera a cada sessió. Es prega la puntualitat

DILLUNS ESTRENA al

CAPITOL i COLISEUM

dels films

la pel·lícula que veureu més d'una vegada i

CABARET

per Gilda Gray

timents. La Pavlowa per a mi és la vida, puix que ho abraça tot i voldria poder representar en les meves pellícules, la poesia que ella posa en el seu gran art."

"No es pot mai ponderar massa la gran importància que té la partitura musical en la cinematografia. Crec que s'ha de compondre al mateix temps que es fa la pellícula, i no com moltes vegades succeeix que s'empra un any per a filmar una obra i sols una setmana per a expressar musicalment tots els sentiments que en ella es desenrotllen. Es el mateix que si la Pavlowa digués: "Vaig a ballar"... ah, i també hi haurà una mica de música...

"La pellícula avui dia, és dansa, flexibilitat, moviment... Per això la interpretació musical, és tan essencial i important."

DOUGLAS FAIRBANKS, EN "EL GAUCHO" MANEJA DESTRAMENT "LES BOLES"

Douglas Fairbanks, en la seva nova pellícula "El Gaucho", ens presenta "les boles", instrument de mort de gran potència, que maneja amb notable destresa fidel al seu lema de "fer les coses bé o no fer-les". Els seus mestres en aquest art han estat Nick Milanesio i Andreu Rodríguez.

Milanesio, posseidor d'una estàtua de sis peus, cinc polzades, és reputat com un dels millors llançadors de boles de les pampes argentines, i és sota la seva direcció que Douglas ha fet el seu aprenentatge, llançant l'arma a gran distància, tant a peu com a cavall sobre un blanc preparat per endavant. Algunes vegades aquest era un home, que preservant la seva cara amb una disfressa i el seu cos amb fortes vestidures, corria d'un cap a l'altre de l'estudi, fins a caure enderrocat per les boles enrotllades a les cames.

Aquest instrument, encara completament desconegut al Nord-Amèrica ha estat usat per moltes generacions les vastes planures sudamericanes. Quant a l'argument, és una fantasia l'objecte de la qual no és principalment realista, així és que sigui les Pampes en un lloc indefinit, el mateix que l'època en què es desenrotlla la història i els vestits, en els quals s'ha atès més l'efecte artístic que la neopietat. En altres termes: Douglas Fairbanks, no intenta referir un paisatge històric, tracta simplement de crear una pellícula que tingui atractiu universal. Tanmateix, el llançament de les boles, l'executa segons les regles de l'art, i utilitzant-ho també per a fer ressaltar el dramatisme de la producció.

Durant la filmació de la pellícula, als voltants de l'estudi, no quedà tan sols una llum encesa, puix que com la majoria dels dos cents homes que es troben sota les ordres d'"El Gaucho", són mexicans, als quals el llançament de les "boles" els és tan familiar com el basket-ball als esquimals. Foren necessaris molts exercicis d'entrenament en els quals l'armes volaven d'un cap a l'altre de l'estudi.

Tanmateix, els entrenadors aconseguiren que l'aprenentatge fos un èxit, havent cridat tant l'atenció aquest instrument als Estats Units, que porta camí de fer-se popular. Diversos ramaders assistiren a les lliçons que diàriament aprenia Douglas, a fi de comprovar la seva utilitat i aprendre el seu maneig perquè els cow-boys nord-americans pogessin variar el llaç amb les "boles".

"EL JUEU ERRANT"

Una de les escenes de gran presentació de la pellícula "El jueu errant" estrenada al dimecres passat al sumptuós saló Olympia, es desenrotlla en el palau de la marquesa de Saint Dizier. Tot respira allí ordre i majestat. En un gran sala en extrem severa de les parets de la qual pengen quadros d'avantpassats, ricament amoblada a l'estil Lluis XIII, la marquesa de Saint Dizier (Claude Merelle), ha reunit l'alta societat parisenca entre la qual s'amaguen els còmplices de la marquesa, essent els principals el senyor d'Aigrigny (Maurice Schutz) i el doctor Balelnier (Candé), amb els quals la perversa i arrogant senyora de Saint Dizier trama les seves tenebroses intrigues.

Aquesta escena, presentada amb tota propietat i magnificència, és de les que més sobresurten de l'espléndida producció cinematogràfica "El jueu errant", de les Seleccions Gaumont Diamant Blau.

LA NOBLESA I L'ART CINEMATOGRAFIC

La comtessa Rina de Liguoro, dama de la més rància aristocràcia italiana, posseidora d'una immensa fortuna, és potser l'única estrella europea que practica el seu art per amor a aquest art. I la que començà la seva carrera titulant-se "astre" per la benvolença del públic que aplaudí en ella el desinteressat esforç, és avui una veritable "star", lloc que ocupa, pels seus propis mèrits, arran de les seves darreres produccions "La ciutat castigada" i "Garibaldi, llegenda d'amor i de guerra", en el desenrotllament de la qual exerceix el primer rol femení, alternant amb altres artistes de primera categoria.

Hem tingut ocasió d'admira la comtessa en aquestes dues pellícules, i ben aviat el públic d'Espanya podrà comprovar la veracitat d'aquesta afirmació, car està anunciada per a molt aviat l'exhibició d'aquesta dos grans films als Cinemes Capitol i Coliseum, que, com és sabut, tenen contractat tot l'stock d'Exclusives Diana, propietària de les esmentades pellícules.

LA SERIETAT DE RIMSKY

Afirmen que la millor qualitat que pot tenir un actor còmic és la de fer riure sense haver de recórrer a pallassades ni a gestos grotescos, sinó tot el contrari, no perdent la gravetat ni l'actitud en la fesomia. Nicolás Rimsky és en això el millor deixeble de Chaplin, i als estudis francesos se l'anomena "el Charlot rus".

La millor prova de la justícia d'aquesta qualificació s'obté admirant la labor d'aquest formidable còmic en la seva graciosa producció "El groom de Maxim's", on Rimsky, sense recórrer a trucs gastats ni a desconjuntades contorsions, fa desaparèixer el malhumor als espectadors de l'esmentat film.

Aquesta producció, l'exclusiva de la qual té per a Espanya la important casa Exclusives Diana, serà presentada molt aviat als elegants salons Capitol i Coliseum.

UNA OBRA D'ART DE REALITZACIO

La màgica de la cambra és la més gran atracció de "Albada", la primera producció americana de F. W. Murnau per a William Fox, que fou rebuda amb sincer entusiasme per un públic d'estrelles i astres al Carthay Circle Theatre de Los Angeles el dia de la seva presentació.

Com en tots els casos en què l'impressionisme és portat a la pantalla, es pot dir que en "Albada" l'interès del públic per l'argument queda relegat a segon terme davant del desig de veure quina nova sorpresa fotogràfica crearà el director en l'escena pròxima.

Moltes fotografies de "Albada" són d'una bellesa purissima.

El fotògraf John Resher i Murnau han resolt una sèrie d'angles dobles, exposicions i fotografies amb flux que demostren no solament llur extraordinària competència, sinó fins el seu atreviment innovador.

SENSE MUSICA

Referint-se al Film Titan Fox "Albada", el crític de Los Angeles, Edwin Seballeot, s'expressa de la manera següent:

Un cas rar: "Albada" és una de les poques pellícules que he vist, que pot projectar-se en completa independència d'un acompanyament musical.

La primera vegada que la vaig veure, va ésser en aquesta forma, i el silenci semblava afegir-li força, a causa de l'extraordinària concentració que precisa per a ésser més ben apreciada.

Una noia de Reus se suïcida

Decidida a posar fi a la seva vida, la noia de vint-i-un anys, Dolors Bofarull Vives, veïna de Reus, ingerí una gran dosi d'àcid clorhídric.

En greu estat, la pobre noia fou traslladada a l'hospital, on morí a les poques hores d'haver-hi ingressat.

Hom ignora els motius de tan fatal determini.

ULLS ATRACTIUS
els obtindreu usant l'autèntic cosmètic

Rimmel's

De venda a les Perfumeries i Droguéries
Exigiu l'estoig negre amb estrelletes daurades
Ha no trobar-ho a les Perfumeries de la localitat, demaneu-lo al Concessionari Fabricant únic per a Espanya.
A. Puig, Valencia 203. Barcelona.

Kursaal i Catalunya

Dilluns, dia 6 Per darrera vegada podreu veure la malaguanyada

BARBARA LA MARR

en la seva darrera obra pòstuma

La Ballarina de Montmartre

First National Pictures

Fàbrica de Peduches Ceràmics

Rajoles de Valéncia! articles de construcció

Casimir Vicens

Despatx: Tallers, 72 Telefon A. 5080

Fàbrica: Carrer Benavent prop de la Travessera de Gracia.

BARCELONA

CATALUNYA

SANT FELIU DE GUIXOLS

L'Associació de Música :: Sardanes :: Teatrals :: Altres novos

Divendres va tenir lloc al Saló Novetats el concert del mes de gener, corresponent al quart curs d'aquesta entitat musical.

Antoni Sala, molt ben acompanyat pel pianista Antoni Mates, palesà les seves altes qualitats d'executant segur i habilíssim, demostrant-nos que el violoncel per a ell no té dificultats.

El programa, constituït amb obres de Sanmartini, Pórpora, Max Bruch, Chopin, Forins, Fauré, Trinclkir, Bach i Popper, fou dit per Sala d'una manera impecable, i la seva labor premiada amb forts i ben merescuts aplaudiments.

La sala, a causa del temps fredíssim que regnava, es veié poc ocnoorreguda.

— El nombre de minyons d'aquest tros marítim que formen l'allistament per al servei de l'Armada, enguany és de "setanta cinc".

— La "S. A. Ribot, Font i Artigas" establirà aviat una línia per a passatgers, que sortirà dues vegades cada dia de La Bisbal per a ocreuar, a Vilademuni, amb els autòmnibus de Caldes de Malavella a Figueres.

— Diumenge hi hagué ballada de sardanes al Passeig de Mar.

Anava a càrrec dels Amics de la Sardana, i el programa fou interpretat per la cobla La Unió Guixolenca.

— Dilluns passat va estrenar-se al Novetats l'obra en tres actes d'Enric Lluelles, "L'obstacle".

El drama, per la valentia i honradesa amb què està escrit, i la companyia visitant, dirigida per l'esmentat escriptor-actor, mereixien més gran atenció dels guixolencs, car el teatre estava escassament concorregut.

"L'obstacle" i els seus intèrpretes foren molt aplaudits.

— L'Agrupació Romea donà diumenge passat, al Saló L'Avenç, del vel poble de Castell d'Aro, dues representacions (tarda i nit) del drama d'Apellas Mestres, "La presentalla".

Els aficionats foren molt ben rebuts, i el teatre s'emplenà de gom a gom totes dues funcions.

— La cobla - orquestra La Unió Guixolenca, segons les nostres noticies, serà dissolta passat Carnestoltes.

En canvi, ens consta així mateix que hom fa activissimes treballs per a la constitució d'una nova orquestra.

Molt celebrarem que aquest propòsit d'avui sigui un fet tangible quan més aviat millor.

— Diumenge passat jugaren aferrissadament Port-Bou i C. E. i D. A., al camp local.

Guanyaren els guixolencs, assolint així el segon lloc en la puntuació de l'actual Campionat provincial.

— Han començat, amb certa activitat, les obres de defensa del Passeig de Mar.

Diàriament—i más ara que el treball escasseja tant—es reuneix en aquell lloc un nombre crescut de curiosos, per tal de gaudir d'un espectacle gratuit.

— Està força avançada la construcció del primer xalet del segon grup, emplaçat al capdavall del futur Passeig Marítim.

— Durant el proppassat mes de gener, amarraren al nostre port els vaixells següents:

Vapors.—"Anciola" (cinc vegades), "Cervera", "Cabo Santa Martín", Berga" i "Cabo Corona", espanyols; "Pangbourne", "Churruca", "Cortés", "Norbun" i "Pizarro", anglesos; "València" i Algeria", sueco; "Sirracusa", alemany; "Cardonia", americà, i "Mont-Aigonal" francès.

Veleros.—"Concha Giménez", "Comercio" (quatre vegades), "Paulita", Angeles Barbarà", espanyols; "Cesare Augusto", italià.

Total d'embarcacions, 27.

— El moviment demogràfic de la nostra ciutat, durant el proppassat mes de gener, fou així:

Naixements, 14; Defuncions, 20; matrimonis, 2.

GIRONA

Concurs-examen :: Acord municipal :: Places de professors de dibuix :: "La Caritat"

El dia 9 del mes que som tindran lloc a l'Hospital Provincial els exercicis del concurs-examen per a proveir la plaça de metge radiòleg del dit establiment.

— L'Ajuntament de Sant Andreu Salou ha acordat mancomunar-se amb els de Riudellots de la Selva i Campllonch, per a tenir un sol secretari.

— S'han publicat els anuncis dels concursos per a la provisió de les places de professor de Dibuix industrial i professor de Dibuix d'arts de construcció de l'Escola de Belles Arts, d'Olot, i de director i professor auxiliar de l'Escola d'Arts i Oficis, de Banyoles.

Les instàncies hauran d'ésser presentades a la secretaria de la Diputació en el termini de trenta dies.

— Durant el mes de desembre les despeses a "La Caritat" varen pujar a 4.424'70 pessetes, i els ingressos a 4.304'10, restant un déficit de 120'60 pessetes.

SEU D'URGELL

La Cooperativa Elèctrica Urgellesa :: La Societat coral Unió Urgellesa :: Altres novas

Tal com dèiem en la nostra darrera crònica, el proppassat dissabte tingué lloc la segona reunió de la Cooperativa Elèctrica Urgellesa.

A les vuit del vespre, al Teatre Riambau, i davant una nombrosa concurrència, el president obrí la sessió i donà lectura a l'ordre del dia, que era el següent:

1.—Discussió i aprovació de l'estat de comptes.

2.—Miljans pels quals pot assegurar-se la Cooperativa de complir els seus compromisos durant els tres mesos d'estiuatge en els quals es manca d'algua abundant.

3.—Modificació i complement d'alguns articles del seu reglament.

4.—Renovació del Consell directiu.

Tots aquests temes foren objecte de forts debats, en els quals intervingueren molts assembleistes. Foren els principals conductors dels debats els senyors Anglés, Canturri, Rebés (V.), Escribano, Gispert, Aixàs, Bertran, Alvinyà, Dualgües, Mas, Babot i López (A.).

Després de llarga discussió s'aprovà l'estat de comtes amb un vot en contra.

Posat damunt la taula el paràgraf segon de l'ordre del dia, que tracta de l'escassedat d'algua en els mesos d'estiu, s'acordà que la Junta directiva imprimeixi unes fulles detallant els resultats i que les reparteixi als associats per a llur coneixement, i després que es convoqués una altra junta general per a deliberar.

Seguidament es passa a la discussió del paràgraf tercer, vista la impossibilitat d'arribar a un recort harmònic, es procedí a la votació, la qual donà un resultat a favor de la proposició del president, de 91 vots contra 56.

Eren tres quarts de dues de la matinada.

Es procedí a l'elecció o renovació de la nova Junta. Fou reelegit per unanimitat, entre una gran manifestació d'entusiasme, el president.

Aquest s'alçà, i digué que si així ho creien els assembleistes, acceptava novament el càrrec, i un sorollós i perllongat esclat d'aplaudiment fou la nota de regraciament de l'assemblea.

Com que eren ja les altes hores de la matinada, s'acordà aixecar la sessió per a reprendre-la el dilluns següent a la mateixa hora i lloc, per tal d'elegir els altres membres del Consell directiu.

— La Societat coral Unió Urgellesa celebrà la seva reunió general reglamentària, el dia 29 del proppassat mes de gener.

Només es tractà del canvi d'alguns elements de la Junta directiva que reglamentàriament havien de cessar en llur càrrec, i cobrir la vacant de secretari, per haver dimitit el que actualment ho era, senyor Domènec Molinor.

Com sigui que a petició d'alguns assembleistes s'hagué de fer l'elecció per votació secreta, quan s'hagueren elegit tres càrrecs, s'aixecà la sessió (per ésser horn de començar el cinematògraf), i es va quedar en reprendre-la el dimarts dia 31, a les nou del vespre.

— Des de fa temps s'ha establert en aquesta ciutat el nostre bon amic, el jove doctor en Medicina, En Josep Farràs i Ebrieres.

Li desitgem un sens fi d'èxits en la seva carrera i una agradable estada en aquestes contrades.

— A conseqüència d'una denúncia formulada pels dependents de comerç d'aquesta ciutat, l'autoritat competent ha donat ordres severes perquè aquest ram compleixi rigorosament el descans dominical.

Per a solucionar aquest afer (que causa un gran perjudici al comerç de la Seu i no menys als pagesos de fa rodalia, que aprofiten el diumenge per a venir a fer les compres) s'ha nomenat una Comissió, formada per pàrrocs, perquè treballin per a arranjar aquest assumpte de transcendental interès per a la comarca de l'Urgellet.